

senere Aar, er det en Sag, som man ikke kan affærdige med et Skuldertræk og med at sige, at den har ikke meget at betyde. Efter min Mening har den Sag megen Betydning, navnlig af Hensyn til vor opvoksende Ungdom og navnlig af Hensyn til den yngste Del af vor Ungdom, som Aften efter Aften sidder i disse Teatre. Det er afgørende, om de Billeder, der forevises, virker oplysende og i det hele taget virker paa en god Maade paa vor Ungdom, eller de virker nedbrydende i moralsk Henseende. For at sikre gode Billeder har vi jo først og fremmest den almindelige Biografteatercensur, som sorterer under Justitsministeriet, men desuden blev det ved Loven af 1922 bestemt, at der ogsaa skulde være et Tilsyn, valgt af Kommunalbestyrelsen, som skulde føre Tilsyn med, at disse Teatre drives paa en god Maade. Efter de Erfaringer man synes at have gjort her i København, er dette ikke naaet, der har maaske snarere været Tilbagegang end Fremgang. Det samme gælder sikkert ogsaa Provinsen; Forholdene herinde og i Provinsen hænger jo meget nøje sammen, thi naar Filmene er udspillet paa Biografteatrene her i København, bliver de sendt rundt i Provinsen. Og selv om det heldigvis er saaledes, at de virkelig gode Films har deres Publikum, synes det, at man navnlig i den økonomiske Nedgangsperiode har lagt an paa at faa fat paa det Publikum, der foretrækker de mindre gode Films, man har spekuleret for meget i den slette Smag. I 1922 udtalte jeg paa Udvalgets Vegne, at det var ønskeligt, at Statens Censur gik noget strengere frem, end Tilfældet har været i de senere Aar, men efter de Erfaringer, det kommunale Tilsyn her i København og andetsteds har gjort, synes det ikke, at Statens Censur har taget noget særligt Hensyn til dette Ønske fra hele Udvalgets Side. Borgmester Kaper udtalte i Borgerrepræsentationen paa hele det københavnske Tilsyns Vegne, altsaa paa de forskellige Partiers Vegne, at der fremvises alt for meget Skidt og Pjat, som han udtrykte sig, paa vore Biografteatre, og han har desværre vist fuldstændig Ret. Han pegede endvidere, og efter min Mening med fuldkommen Ret, paa, at Straaamandssystemet trods Lovens klare Ord flourerer temmelig stærkt. Til Trods for at det var Lovens Mening, at den enkelte Mand, som fik Bevilling, selv skulde drive sit Teater, er det vistnok blevet saadan, navnlig herinde, at det egentlig er store økonomiske Sæmmenslutninger, der regerer, og at den Mand, der har Bevil-

lingen, faar en Aarpenge, om jeg saa maa sige, saa at det hele er kommet i Storkapitalens Vold. Dette er imod de klare Ord i Lovens § 6. Endvidere er Forholdet blevet det — det gælder navnlig de smaa Biografteatre i Provinsen —, at den enkelte Biografteaterleder ikke har noget at sige, men at Magten ligger i de store Udlejningsfirmaers Hænder; de tilsender ham de Films, han skal have, og vil han ikke tage dem, man sender ham, kan han ingen faa.

Jeg har med stor Interesse læst Referatet af Borgerrepræsentationens Forhandling og med Glæde set, at den har haft Øjet aabent for hele denne Sags Betydning; det kommunale Tilsyn, man vedtog ved Loven af 1922, og som man den Gang ikke regnede for meget, har dog altsaa haft nogen Betydning, thi det er Udtryk for den offentlige Mening, og den kommer man til syvende og sidst ikke udenom. Forholdet er desuden det, at Bevillingerne kun gives for 3 Aar, og det ligger derfor i Kommunalbestyrelsens Haand, om en Bevilling skal fornyes; hvis en Bevillingsindehaver ikke tager Hensyn til Kommunalbestyrelsens Kritik, kan Kommunalbestyrelsen altsaa hindre, at hans Bevilling fornyes. Jeg vil gerne henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa denne Sag og bede ham om gennem de Organer, der staar til hans Raadighed, Statens Censur og Politiet, at hjælpe til, at Loven ikke omgaas med Hensyn til, hvem der driver Biografteatrene, og at hjælpe til, at vi bliver fri for det, som Borgmester Kaper betegnede som „Skidt og Pjat“, saa at der virkelig sker en Højnelse af disse Teatres Niveau. Det er nemlig efter min Mening en Sag af ikke ringe Betydning.

Til Slut vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om det kongelige Teater. Der er jo mange, der har udtalt sig derom her fra denne Plads, der er talt om det i en meget lang Aarrække, der er kommet gode Raad, der er stillet Forslag, der er kritiseret baade det ene og det andet, men man er blevet ved at køre frem i den samme Skure. Den Plan om Dobbeltscenen, som blev forelagt af det i sidste Rigsdagssamling nedsatte Byggeudvalg, maa vi jo nu betragte som faktisk strandet efter de Udtalelser, der faldt fra den højtærede Statsminister og den højtærede Undervisningsminister. Jeg skal ikke udtale mig om, hvor vidt det er heldigt eller sørgeligt, at Planen er strandet, der er meget forskellige Meninger om dette Spørgsmaal, ogsaa om denne Plan, men jeg vil notere det som en Kendsgerning, og jeg vil i denne Forbindelse